

SKÄRKIND

103. KVÄSTAD

Ej inlöst ? Vik.

Fyndår: 1734, sommaren.

Fyndtyp: D. Slutmynt: England,
Knut den store 1016-35.

Antal mynt: 162 (?).

Fyndomständigheter.

Den 29 okt. 1734 hölls vid Skärkinds häradsrätt en s.k. rannsaking angående fyndet. "Då följande från Qvästad instämbde woro, neml. Rusthållaren Johan Bengtson, dess hustru Kierstin Johansdotter, Ryttaren Petter

Questfeldt, drängen Salomon och gossen Anders Ericksson. Hwilka uproptes och alla tillstädes woro utom hustrun, som förmedelst det att hon icke är någon stund för barnsbyrd säker, från Tinget uteblifwit. Derpå afhördes hwar särskilt och först Johan Bengtsson, som berättade, att dess hustru, när hon skulle gå och miölcka, först påfunnit i Qwästads hage i en sandbacke 16 st. småpenningar; sedan gick han sielf derpå åstad och fant en hop wid pass 50 st. hwilka alla äro till Linköpings slott insände utom en liten penning, så stor som en hwit öre smt., som dess gosse haft, hwilken nu för häradsrätten upwistes och befants wara aldeles förmultnad, så att stämpeln och omskriften knappt kunde synas, utan gick sönder wid hanterandes, hwilket förmenas däraf mäst skedt, efter swedjeland på det stället tillförene warit, Bedyrandes Johan Bengtsson sig ey flere penningar eller annat funnit; tog afträde. Och inkallades 2:dra witnet Ryttaren Petter Quæstfeldt, som äfwen berättar sig warit med, då Johan Bengtsson påfunnit penningarne, hwilka till Linköping insände äro, hafwandes han härom ingen mera kundskap.....

3:dje witnet drängen Salomon inroptes, som berättade sig endast funnit en liten penning..... 4:de witnet gossen Anders Ericksson i Qwästad säger sig äfwen funnit 3:ne st. och weta de ingendera, om mera påfunnit är. Dessa alla penningar hafwa de i sanden, när de med fingrarna däri gräfwit, påhittat..... Rusthållaren Johan Bengtsson andrager, att som han detta fynd icke skall dölgt, utan straxt wijst penningarne åt sina grannar, dy anhålles ödmiukel., det han måtte af de 162 insände penningar, som han låtit wäga och förmenas wara 15 lod, få sin behöriga andel" (ur rannsaktionsprotokollet efter Schück s.467 f.).

Landshövdingen i Linköping sände fyndet till Kanslikollegiet som remitterade det till Antikvitetsarkivet. Vikten fastställdes till 13 $\frac{3}{8}$ lod (=176 gram) och värdet till 53 dr 16 öre k.m varav endast $\frac{1}{3}$ eller 17 dr 27 öre k.m. enligt då ännu gällande lag skulle utgå till hittaren. Fyndet ansågs emellertid av ringa intresse för Antikvitetsarkivets samlingar. 7 aug. 1735 meddelade kanslikollegiet till landshöv-

dingen "at hittaren af fyndet efter Kongl May:ts nådigste godtfinnande får behålla det samma Fyndet, kunnandes den samma sig till den ändan hos Secreteraren i Riksens archivo anmäla, hwaräst detta Fyndet nu finnes" (Schück s.469). Fyndet finns emellertid upptaget i SHM/KMK:s inventarium för år 1734. Antalet mynt anges där till 70.

Beskrivning.

Kalifatet 1, Tyskland 22 ("med Colonia och Oddo tecknade"), England 42 ("en del hela och en del sönderbrutna K.Edelreds och K.Knuts wanliga mynt"), obestämda 97 ("de öfrige, som äro helt blinda och afbrotter, så at man ey egenteligen kan se, hwad som warit på dem preglat") samt 3 små silverbitar.

Referenser: SHM/KMK inv., Hildebrand 1846, s.XL f., Schück IV, Hatz 1974 fynd 394, CNS 8.14.

104. SKÖRTINGE.

Inlöstes ej. Med.

Fyndår: 1800.

Fyndtyp: D. **Slutmynt:** före ca 1250.

Antal mynt: "en myckenhet".

Fyndomständigheter.

"Icke längesedan, då Herr Grefwen, Hof. Marskalken och Riddaren Klingporrs Bönder och Torpare på Skörtinge Gods grusade Landswägen, som löper til Söderköping, funno de i en Sandgrop tätt bredvid vägen en myckenhet små gamla Silfwermynt och Bracteater jemte Stycken af sönderslagne Silfwerkärl, som efter utseen-det warit en kalk, et Patén och låcket til en liten Silfwerkanna i antik stil. Om hela fyndet blifwit så noga upgifwet, kan ej sägas" (Inrikes Tidningar 19 dec. 1800 efter Schück s.104). Till fyndet hörde även en förgylld brakteat av ett "Plåt-styckes" storlek.

Vid sammanträde 2 jan. 1801 beslöt Vitterhetsakademien att inte inlösa fyndet med motivering att "Kongl. Cabinetet förut ägde en myckenhet

af dessa under medeltiden i Norden gångbara mynt (Schück s.106). En av ledamöterna, Jacob von Engeström, lyckades emellertid i efterhand samla in vissa upplysningar om detta betydande fynd. Med hjälp av Engeströms teckningar kan fyndets sammansättning i stora drag rekonstrueras.

Beskrivning.

SVERIGE, bl.a. LL XII, XIII, XV, XVI.

GOTLAND, LL XXII.

Referenser: Th fynd 41, Thordeman 1935 A, Schück VII.

105. SKÖRTINGE

SHM/KMK 970. **Med.**

Fyndår: 1841, sept.

Fyndtyp: E.

Fyndomständigheter.

"Denna Penning är funnen i jorden vid plöjning af en Äng, kallad Lamlöten, på Skörtinge Egor, i slutet af Sept. 1841. Upphittaren var Torpare-Dräng-
en Johan Johansson i Lundbytorp".
Myntet inlöstes med 6 rdr 22 skill.
8 runst. banco.

Beskrivning.

TYSKLAND, Lübeck, guldgyllen, kontramarkerad på frånsidan med en dubbelörn, 1400-t.

Referenser: SHM/KMK inv., ATA.